

VELOCITAT DE SEDIMENTACIÓ DELS ERITRÒCITS I ALTERACIONS SÈRIQUES EN ALGUNES AFECCIONS REUMÀTIQUES INFLAMATÒRIES

DR. JOSEP VIVES MANÉ

Nota prèvia

En dos casos de reumatisme poliarticular agut, en el període febril observarem disminució de les albúmines (sèriques totals, 52 gr. per mil i 49 gr. per mil, amb quocient serina-globulina de 0'85 en el primer i 0'71 en el segon; la V. S., emprant la tècnica de WESTERGREEN i fent la lectura al cap d'una hora, estava fortament augmentada, 124 mm. i 110 mm. respectivament; a més cal remarcar una anèmia bastant accentuada, 2.800.000 eritròcits per mm³ i 3.800.000 en el segon.

Al mes i mig de repòs al llit, després d'haver desaparegut la febre i les molèsties articulars, una nova determinació demostra un augment de les albúmines totals del sèrum, 69'3 grams per mil i 62'5 gr. per mil; el quocient serina-globulina era en el primer de 0'86 i en el segon 1'32. La V. S. persistia encara alta, però era molt menys intensa comparada amb la primera determinació, 42 mm. i 34 mm. respectivament.

En dos malalts, antics reumàtics amb lesions cardíagues evolutives, observem una taxa normal d'albúmines sèriques totals, 68,3 gr. per mil i 80'6 gr. per mil. Amb uns quocients 0'85 i 0'81, i una V. S. de 118 i 60 mm., respectivament. En el primer, anèmia intensa, 2.900.000 eritròcits, i en el segon 4.800.000

En 12 malalts d'artritis gonocòcica sols hem practicat conjuntament la determinació de les albúmines sèriques i la

V. S. en 3 malalts, donant els resultats següents: albúmines totals, 80 gr. per mil, 89'2 gr. per mil i 81'6 gr. per mil, amb uns quocients 0'81, 0'42 i 0'53, i amb uns V. S. de 72 mm., 44 mm. i 134 mm. respectivament. En els altres 9 casos sols determinàrem la V. S., que donà un resultat alt en tots ells.

Veiem en els malalts observats que l'augment de la V. S. coincidia, exceptuant un cas, amb quocients serina-globulina inferiors a un; però no hi ha una relació perfecta en el sentit que a més petit quocient més V. S., i és que aquesta està influïda no sols per les alteracions plasmàtiques que donen lloc a un augment de les proteïnes de gran tamany molecular i més làbils (fibrinogen, englobulina, pseudoglobulina), sinó que intervenen altres factors, encara que possiblement no tan importants, com són el nombre d'eritròcits, llur tamany, el contingut de colessterina del plasma, etc.

El nostre objecte és remarcar com es presentaven de constants en els nostres malalts les alteracions de les albúmines sèriques i el seu paral·lisme més o menys perfecte, però evident, amb la V. S.